

saadant Forslag med de Fordringer opfyldte foreligge fra Regjeringen, kan man ikke sige, at man har tilbudt Rigsdagen noget Forslag i den Henseende. Jeg er tilbøielig til at tro, at den høitærede Krigsminister maa søge sig andre Medhjælpere foruden dem, han har. Jeg kaster ikke Skygge paa de sagkyndige Mænd her i Landet, men jeg er tilbøielig til at tro, at den Opgave maatte de ikke paa Grund af de snevre Forhold, under hvilke de have levet under deres Udvikling. Om man vil hente dem fra Preussen, hvad maatte er mere betænkeligt, eller andet Sted fra, ved jeg ikke, men jeg er tilbøielig til at tro, at der maa Hjælp til, og den samme Betragtning, jeg har anført over for Befæstningsvæsenet til Lands, maa jeg anføre lige over for den høitærede Marineminister med Hensyn til Søværnet. Det er første Behandling af Finantsloven. Der gaar maatte 2 a 3 Maaneder hen, inden vi faae anden Behandling. Da Spørgsmaalet om vort Flaadevæsen var for i Foraaret, havde det jo en meget særegen og vanskelig Karakter, og man var saa behagelig at sige, at nu maatte f. Ex. Folke-thingets Flertal tage paa sine Skulder, at vi ikke fik begyndt paa det nye Skib. Det er selvfølgelig en fuldstændig urigtig Opfattelse. Den Regjering, som sætter sit Navn under og tager mod en Finantslov, den er ansvarlig for Bevillingerne og for Finantsloven i sin Helhed. Hvis den ikke vil være det, da viger den for en Finantslov, som den ikke kan bruge. Men disse Betæneligheder, som i Virkeligheden gjøre bag denne Strid om større eller mindre Skibe, saa eller ingen, kan maatte tilbøielig bedre klares og løses, hvis den høitærede Marinebestyrelse kunde komme og meddele os, at man nu i Mellemtiden af 6 a 7 Maaneder havde benyttet sine og Andres Kræfter til at komme til en Overveielse af, hvorledes vort Søforvar heldigst skulde føres, og navnlig i hvilken Retning Befæstningen af Kjøbenhavn til Sø i Forbindelse med det, som Krigsministeriet har tænkt paa at have til Lands, skulde være, saa kunde Forsamlingen igjennem saadan foreløbig Overveielse af disse Sager, grundet paa sagkyndig Meddelelse fra den høitærede Regjering og gennem Pressen og paa anden Maade, søge at danne sig en Overbevisning om de foreliggende Spørgsmaal, inden Sagen kom til Behandling her. Anden og tredje Behandling af Finantsloven gaar gjerne saa raff for sig, at i den Tid de forskjellige Meninger ikke kunne lade sig indvirke paa, det er langt naturliggere, at saadanne større, almindelige Spørgsmaal blive drøftede fra forskjellige Sider under Finantslovens 1ste Behandling og ikke udskydes, til et eller andet Lovforslag tilfældigvis foreligger. — Jeg kommer nu til en Ytring igaar af en eret Kollega om, at han ønskede en Bevilling til Anlæg, som allerede ere blevne bevilgede i Fjor; han kunde let paa Grund af, at Arbeidet ikke er udført, gjøre sig skyldig i en Feiltagelse; dette bragte

mig til at tænke paa, at der dog vist ikke sjelden vises for stor — man kalder det i daglig Tale Sløshed — Langsomhed i adskillige Retninger ved Anvendelsen af de Bevillinger, som gives paa Finantsloven. Jeg kjender i dette Dieblit, uden at skulle nævne noget enkelt, ikke faa Tilfælde, hvor vi nu have ventet at faae begyndt paa Foretagender, hvortil der i Mar er bevilget Penge, men Sommeren og den bedste Arbeidstid er allerede gaaet hen. Den samme eller en lignende Bemærkning kunde jeg gjøre med Hensyn til en Bevilling til vore Sernbanebetjentes Lønning. Den Maade, hvorpaa disse Sernbanebetjente have faaet deres Lønning, stemmer ikke med de Forudsætninger, i Følge hvilke Bevillingen blev givet, og det er meget ubehdigt; men Sligt er ofte en Følge af den Mangel paa god Fortaalelse, som kan være til Stede mellem de bevilgende Faktorer og den udøvende. — En Bemærkning af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bosjen) om Frederiks Kirkeplads blev af den ærede Finantsminister igaar bevaret med en Henvisning til Statsrevisionen. Jeg tror ikke, det vilde være korrekt, om man lod saadanne Spørgsmaal angaaende Udførelse af Poster paa Finantsloven, og om hvilke man trængte til Oplysning for at kunne bedømme, hvorvidt Myndigheden ved deres Anvendelse var overskreden eller ikke, staa hen et Par Par, indtil Statsrevisionens Betænkning kom. Det kunde være bekæmt for den høitærede Regjering; men jeg tror, at den høitærede Finantsminister vil indrømme mig, at det var meget ubekvemt for Bevillingsmyndigheden; thi naturligvis, hvilke Bevillinger man er tilbøielig til at give en Regjering, afhænger meget af, hvor loyalt den har udført tidligere Bevillinger; men efter de Antydninger, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds anførte, kan jeg ikke sjonne rettere end, at Regjeringen her er gaaet over sin Kompetence, og efter det, der har foreligget i Pressen om dette Spørgsmaal, vilde den høitærede Finantsminister vist tjene Spørgsmaalet bedst ved strax ved 1ste Behandling at give Oplysning om, hvorledes denne Akt var foregaaet. Jeg skulde ikke have nævnt de gotteborgske Obligationer, Kreditforeningsobligationer, dersom ikke den høitærede Finantsminister havde villet forsvare denne Transaktion. Havde den høitærede Finantsminister ladet det staa hen til nyere Undersøgelse, da vilde jeg ikke have rørt ved Spørgsmaalet. Men naar den høitærede Finantsminister blandt andet nævnte, at Byttet var gjort for at faae et let realisabelt Papir, da vil jeg virkelig spørge, om disse letrealisable Papirer for Dieblisset ere til rimeligt Salg, sælgelig overhovedet; jeg skal ikke komme dybere ind derpaa. Hvad i Øvrigt de enkelte Bemærkninger, der ere faldne fra ærede Ministre, angaar, da skal jeg med Hensyn til den ærede Indenrigsministers Bemærkninger udtale, at, dersom det maatte være mig tilladt at give den